

13. Tanulmány

Az egység végső helyreállítása

December 22., szombat délután

A megváltás nagy terve eredményeképpen a világ teljes mértékben visszakerül Isten kezébe. Mindaz, ami a bűn által elveszett, eredeti formájában áll helyre. Az Úr nemcsak az embert, hanem a földet is megváltja, hogy ez legyen örökkévaló lakhelye az engedelmeseknek. Sátán hatezer éve küzd azért, hogy a földet birtokában tartsa. Most mégis Istennek a föld teremtésénél kifejezett eredeti terve valósul meg. „De a magasságos egeknek szentei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké.” (Dán 7:18) (...)

Isten azért teremtette a földet, hogy szent és boldog lények lakhelye legyen. Ez a szándéka akkor teljesedik, amikor Isten hatalmas által megújítva, a büntől és szomorúságtól megszabadítva a megváltottak örök lakhelye lesz. – *Boldog otthon*, 539–540. o.

Az alázatosaknak ígért föld nem hasonlít a mostani, a halál és átok árnyékától elhomályosított földhöz. „De új eget és új földet várunk, az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik.” (2Pt 3:13) „És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyi széke benne lesz; és ő szolgálai szolgálnak néki.” (Jel 22:3)

Ott többé nem lesz csalódás, gond és bűn; ott senki nem mondja majd: beteg vagyok. Ott nem lesz gyászmenet, halál, elválás, sem megtört szív, de Jézus ott lesz – és vele a békesség. „Nem éheznek, nem szomjúhozhatnak, nem bántja őket délibáb és a nap; mert aki rajtuk könyörült, vezeti őket, és vizek forrásaihoz viszi.” (Ésa 49:10) – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 17. o.

Jellemruhádat addig kell mosnod a minden tisztátalanságot eltávolító forrásban, amíg folt nélküli lesz. Erkölcsi értéked megmérettetésre kerül a szentély mérlegén, és ha híjával találtattál, akkor örök pusztulás vár rád. Jézus eljövetele előtt el kell távolítani a jellemből minden durvaságot és kegyetlenséget, hogy amikor majd Ő megjelenik, akkor már minden ember felkészülési folyamata véget érjen.

Ha nem üzted ki magadból az irigységet, féltékenységet, gyűlöletet, nem mehetsz be Isten országába, mivel ezeket a magatartásokat magaddal viszed. Az eljövendő világban azonban ilyeneknek nincs helye. Ott csak szeretet, öröm és egyetértés lesz. Egyeseknek fényesebb lesz a koronája, azonban ez egyetlen megváltottban sem szül irigységet. Mindenki teljes mértékben hálás lesz, hiszen mindannyian a cselekedeteik jutalmát kapták. – *The Signs of the Times*, 1888. február 10.

December 23., vasárnap

Most kell felkészülnünk Urunk eljövételére. Egy pillanat alatt nem tudunk felkészülni. Az ünnepélyes eseményt megelőzően éberem kell örködnünk és várakoznunk, és ezt komoly munkának kell kísérnie. Isten gyermekei így dicsőíthetik meg Őt. Az élet forgatagában ajkukról a hit és a reménység bátorító szavai hangzanak fel. Mindenüket, beleértve önmagukat is, a Mester szolgálatába állították. – *Isten csodálatos kegyelme*, 353. o.

Ha Krisztust szemléljük, a szeretet felmérhetetlen tengerének partján időzünk. Szeretnénk elbeszélni ezt a szeretetet, de szavaink elégtelennek bizonyulnak. Elmondjuk földi életét, érettünk hozott áldozatát, közbenjárói tevékenységét fenn a mennyben, valamint azt, hogy lakhelyet készít azok számára, akik Őt szeretik. Ha mindez elvonul előttünk, akkor felkiáltunk: Ó, mily nagy és mélységes Krisztus szeretete! „Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte Fiát engesztelő áldozatul a

mi bűneinkért... Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!” (1Jn 4:10; 3:1)

Minden őszinte tanítványban forrón lángol ez a szeretet, mint szent tűz a szíve oltárán. Ez a föld az a hely, ahol Isten szeretete megnyilvánult Krisztus által. Ezen a földön kell Isten gyermekeinek ezt a szeretetet feddhetetlen életük által visszatükrözni. Így vezethetjük a bűnösöket a kereszthez, hogy szemlélhessék Isten Bárányát. – *Az apostolok története*, 333–334. o.

A lelket megvidámító örömezenet, hogy „Küszöbön az Úr eljövele, legyetek készen!”, ma sem kevésbé igaz, mint amikor először hallottuk. Isten népének és a megátalkodott, istentelen világnak is a jelenlegi és örök sorsa forog kockán. Valamennyien az ítélet előtt állunk. „Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban; azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.” (1Thes 4:16–17) (...)

Ezek az események rövidesen bekövetkeznek, sokan mégis alszanak azok közül, akik állítják, hogy hisznek az igazságban. (...) Csak Krisztus azoknak hoz majd üdvösséget megjelenésekor, akik reménnyel és hittel várják. Sokan jártasak ugyan az igazság elméletében, mégsem ismerik az istenfélelem erejét. Ha Isten szava élne a szívükben, Ő uralkodna az életükön is: hitük, tisztaságuk és az Isten akaratának való engedelmisségük bizonyítaná az Ige megszentelő hatalmát. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 14–15. o.

December 24., hétfő

Ha csak egyszer is megpillantottuk volna az égi várost, sohasem akarnánk ezen a földön lakozni. Vannak gyönyörű tájak itt is, és élvezzük a természet szépségeinek látványát. Mindezt Isten teremtette. Tudom, hogy ha szeretem Istent, és megtartom a parancsolatait, van egy mindent meghaladó, örök értékű dicsőség fenntartva számomra a mennyben. (...)

A szentek fejét a dicsőség koronája ékesíti majd. Aranyhárfaon játszanak, és a megváltás, a szabadulás énekét éneklik, dalt szereznek Istennek. Korábbi megpróbáltatásaik és szenvedéseik elfeledtetnek az új föld dicsőségében. (...)

Gondoljunk az üdvözültek otthonára, de ne felejtsük el, hogy a legragyogóbb elképzeléseinknél is dicsőségesebb lesz.

Emberi nyelv nem képes arra, hogy leírja az igazak jutalmát. Csak azok előtt lesz igazán ismert, akik szemlélik majd. – *Maranatha*, 355. o.

„Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala.” (Jel 21:1) Az a tűz, amely megsemmisíti a bűnösöket, megtisztítja a földet is. Az átok minden nyoma megsemmisült. Semmilyen örökkévaló pokol nem fogja emlékeztetni a megváltottakat a bűn következményeire. Csak egyetlen emlék marad: Megváltónk örökké hordozza majd megfeszítésének sebhelyeit. A hajdan megsebzett fején, oldalán, kezén és lábán megmaradnak a bűn okozta cselekmények nyomai. – *A megváltás története*, 430. o.

A mennybe való belépéshez az emberben ki kell formálódnia Krisztusnak, a dicsőség reménységének, és magával kell a mennybe vinni. Egyedül az Úr Jézus képes formálni és megváltoztatni a jellemet. A jellemvonások türelem, kedvesség, béketűrés, önzetlenség és szeretet hiányában önkéntelenül előtörnek, amikor az ember óvatlan, és keresztyénhez nem illő szavak és vonások fakadnak fel, hogy a lelket rombolják. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 279. o.

Ó, mily boldogság lesz, amikor a trón körül fogunk állni Krisztus feddhetetlenségének fehér ruháiba öltözve! Nem lesz többé fájdalom és elválás, hanem békességben, boldogságban és dicsőségben lakozunk végtelen örökkévalóságon át. Kellemes és boldog társadalom lesz majd az.

Most azonban figyeljük meg az itteni előjogainkat. Ha figyelembe vesszünk Üdvözítőnk értünk hozott végtelen áldozatát azért, hogy Isten gyermekei és a királyi család tagjai lehessünk; ha elménk azon időzik, hogy ezek az előjogok a rendelkezésünkre állnak; ha ezekben részesülhetünk minden nap; és ha Isten fiainak és leányainak kijáró előjogokat kaphatunk – akkor van-e még oka valakinek panaszra? Egyáltalán hogy zúgolódhatna bárki is? És hogy lehetséges, hogy ilyen érzelmek lakozzanak a szívünkben? – *Istennel ma*, 328. o.

December 25., kedd

A trombita még nem szólalt meg. A sírokban pihenők még nem kiáltottak fel: „Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad?” (1Kor 15:55) A holt igazak még nem ragadtattak el az élő szentekkel együtt a levegőégbe az Úr fogadására. Ám közel már az a nap, amikor teljesednek Pál apostol szavai: „Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban; azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk. Annak okáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.” (1Thes 4:16–18)

A mennyre a földön készülünk fel. Az itt töltött idő képezi a keresztény ember téli időszakát. Itt a nehézségek hűvös szele süvít felénk, és a gondok hullámai csapdosnak. Nemsokára azonban Krisztus eljön, és akkor örökre véget ér a szomorúság és a sóhaj. Az lesz majd a keresztény ember nyara. Véget ér minden megpróbáltatás, többé nem lesz betegség és halál. „És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21:4) – *The Upward Look*, 311. o.

Vigyünk világosságot és áldást az emberek életébe! Az Úr áldásainak csatornái vagyunk. (...) A szeretet, a kedvesség és az önfeláldozó lelkület sosem vész el. Amikor a választottak átmennek a halálból a halhatatlanságba, jóságuk szavaira és teteire örökre fény derül. Az önzetlen szolgálat legapróbb cselekedete sem merül feledésbe. A Krisztus érdemeinek tulajdonított feddhetetlenség által ezen szavak és tettek jó illata örökre megmarad. – *In Heavenly Places*, 232. o.

A halottak olyan termettel támadnak fel, amilyenel a sírba szálltak. Ádám is a feltámadt sokaság között áll. Alakja méltóságteljes, alig kisebb, mint Isten Fiáé. Élesen különbözik a későbbi nemzedékektől. Ez is mutatja, hogy az emberiség elkorcsosult. De az igazak az örök ifjúság frissességével és eleveenségével támadnak fel. Isten kezdetben nemcsak a maga jellemének, de alakjának és arcának hasonlatosságára is teremtette az embert. A bűn azonban eltorzította képmását, és majdnem kitörölte az emberből. De Krisztus eljött, hogy visszaadja azt, ami elveszett. Átváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, és hasonlóná teszi az Ő dicsőséges testéhez. A halandó romlandó test, amelyet eltorzított és beszennyezett a bűn, tökéletes, szép és halhatatlan lesz. Minden fogyatékoság és rütség a sírban marad. – *A nagy küzdelem*, 644. o.

December 26., szerda

A Biblia az igazak örökségét hazának nevezi (Zsid 11:14–16). Ott a mennyei Pásztor vezeti nyáját az élő vizeknek forrására. Az életnek fája minden hónapban megtermi gyümölcsét, a levelei pedig a népek gyógyulására szolgálnak. Az örökké csörgedező patakok olyan tiszták

lesznek, mint a kristály; partjaikon a babér fák árnyékolják azokat az utakat, amelyeket az Úr készített a megváltottnak. Kies síkságok és gyönyörű halmok közül kiemelkednek Isten hegyének magasztos ormai. Ezeknél a csendes hegyvonulatoknál és az élő vizek folyamainál él majd Isten népe, amely oly sokáig volt itt vándor és jövevény, ott majd otthonra fog lelteni. – *A megváltás története*, 431. o.

Itt láttuk az élet fáját és Isten királyi székét. A királyi székből tiszta vízfolyam eredt, amelynek két partján az élet fája állt. A folyam mindkét oldalán egy-egy fa törzse állt tiszta színaranyból. Először azt hittem, hogy két fát látok, de amint ismét odatekintettem, láttam, hogy a csúcsban egyetlen fává egyesülnek. Így áll az élet fája az élet folyamának mindkét partján. Az ágai arra hajoltak, ahol mi álltunk. Gyümölcssei fenségesek voltak; mintha arany és ezüst vegyületében keletkeztek volna.

Mindnyájan a fa alá léptünk, és helyet foglaltunk alatta, hogy a hely dicsőségét szemlélhessük. Majd Fitch és Stockmann testvér – aki Isten országának evangéliumát hirdette, de akit Isten már előbb elszólított, hogy megmentse őket – hozzánk közeledett, és élményeink felől kérdezősködött, amelyek azalatt történek, míg ők a sírban aludtak. Akartuk volna elmondani nagyobb küzdelmeinket, de a bennünket körülvevő végtelen dicsőséghez képest azok oly csekélynek látszottak, hogy képtelenek voltunk beszélni róluk, és csak azt kiáltottuk: Halleluja, ó, mily könnyű elnyerni a mennyországot! Majd pengetni kezdtük arany hárfáinkat úgy, hogy még az ég boltozata is visszhangzott tőle. – *Tapasztalatok és látomások*, 17. o.

Olyan arányban fejlődik ki a gazdag dicsőség utáni örömünk, amilyen mértékben vágyakozunk elnyerni ezt a dicsőséget. Mikor kell kifejlesztenünk az Isten és a mennyei dolgok iránti érdeklődésünket, ha nem ebben az életben? Ha megengedjük, hogy a világ gondjai és elvárásai elvonják figyelmünket, és lefoglalják minden időnket, akkor lelkierőnk meggyengül, és a kihasználatlanság miatt elhal. – *Istennel ma*, 82. o.

A megváltott szentek, akik szerették Istent, és megtartották parancsolatait, bemennek a kapukon a városba, és joguk lesz arra, hogy egyenek az élet fájáról. Szabadon vehetnek róla, miképpen összüleink is a bűnbeesés előtt. E halhatatlan fának a levelei a nemzetek gyógyítására valók. Az emberek minden fájdalma eltűnik. Többé soha nem éreznek betegséget, szomorúságot és halált, mert az élet fájának levelei meggyógyították őket. Jézus meglátja lelke szenvedésének gyümölcsseit, és megelégszik, amikor a megváltottak, akik szomorúságnak, fáradságos munkának és szenvedéseknek voltak kitéve, és átok alatt gyötrődtek, összegyűlnek az élet fája körül, hogy egyenek halhatatlanságot adó gyümölcséből. Összüleink ehhez való jogukat eljátszották Isten parancsának figyelmen kívül hagyásával. De többé nem leszünk kitéve annak a veszélynek, hogy ismét elveszítjük jogunkat az élet fájához, mert aki összüleinket bűnre csábította, nemsokára elpusztul a második halálban. – *Maranatha*, 325. o.

December 27., csütörtök

„Házakat építenek, és bennük lakoznak, szőlőket plántálnak, és eszik azok gyümölcsét.” (...) A megváltottak az új földön olyan foglalkozást és örömeket találnak, amelyek kezdetben Ádámnak és Évának is boldogságot jelentettek. Az édeni életet fogják élni a kertekben és a mezőkön.

Ott minden tehetség kibontakozik, minden képesség növekszik. A legnagyobb vállalkozásokat vihetjük végbe, a legmagasabb törekvéseket érhetjük el, és a legmagasztosabb vágyakat valósíthatjuk meg. A megváltottak új magasságokba jutnak fel, új csodák ejtik őket ámulatba, új igazságokat értenek meg, új témák ébresztik fel testi, lelki és szellemi erőiket. (...)

A megváltottak nem álmodozó tétlenségben fognak élni. (...) A megváltottak egész családja örömét találja abban, hogy szolgálhatja Alkotónkat, akinek tulajdonai lettünk a teremtés és a megváltás által. – *Az én életem ma*, 358. o.

Jézussal az élen mindnyájan leereszkedtünk a városból a földre az egyik nagy és hatalmas hegyre. (...) Feltekintettünk, és egy nagy várost láttunk. (...) Felkiáltottunk: „A város, a nagy város, jön, jön le Istentől, a mennyből” – és oda szállt le mellénk, ahol álltunk. Kezdtük megcsodálni a városon kívül fekvő dolgokat. A leggyönyörűbb házakat láttam. Mintha ezüsből lettek volna, négy gyönggyel ékesített oszlop tartotta őket, és gyönyörűség volt rájuk nézni. Ezek lesznek a szentek lakhelyei. Arany polc volt mindegyikben. Szenteket láttam akkor a házakba bemenni, a polcra helyezték koronájukat. Majd kimentek a mezőre, és a földdel foglalatoskodtak. Nem úgy, mint itt a földön kell, nem, nem. Dicső fény ragyogott fejük körül, és szüntelen dicsérettel áldották Istent.

Másik mezőt is láttam, tele mindenféle virággal. Amikor szakítottam belőlük, felkiáltottam: sohasem hervadnak el! Azután magas, fűvel borított mezőt láttam, gyönyörűség volt a szemnek. Szépséges zöld színe tündökölt, ezüst és arany csillogással, amint büszkén hullámozott Jézus király dicsőségére. Azután harmadik mezőre léptünk, amely tele volt mindenféle állattal: az oroszlán, a bárány, a párduc és a farkas, mind tökéletes egyetértéssel együtt tanyáztak. – *Bizonyságtételek*, 1. köt., 67. o.

A fáradtak és megterheltek, akik megharcolták a hit nemes harcát, dicső nyugalmat találnak majd a mennyben, mert megkapják a fiatalság életerejét és a halhatatlanságot, s többé nem kell küzdeniük a bűn és Sátán ellen. – *Az én életem ma*, 358. o.

December 28., péntek

További tanulmányozásra

Tanácsok a gyülekezetnek: „Ímé, én hamar eljövök” című fejezet.

Isten csodálatos kegyelme: „Végre otthon” című fejezet.